

Meddelande om EU:s klimatmål för 2040

2023/24:FPM48

Klimat- och näringslivsdepartementet

2024-03-12

Dokumentbeteckning

COM(2024) 63

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Att säkra vår framtid – Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle.

Sammanfattning

Den 6 februari 2024 publicerade kommissionen ett meddelande om ett europeiskt klimatmål för 2040. Kommissionen har utifrån en konsekvensanalys rekommenderat ett mål om 90 procent nettominusning av utsläppen till 2040 jämfört med 1990. Enligt kommissionen öppnar meddelandet upp för en politisk debatt om vägen framåt för EU och utgör ett inspel för nästkommande kommission att ta vidare som lagförslag för att inkludera 2040-målet i den europeiska klimatlagen. Meddelandet innehåller inga konkreta detaljer om kommande klimatramverk som ska genomföra 2040-målet.

Regeringen välkomnar kommissionens meddelande och att processen för att anta ett klimatmål för 2040 nu är inledd, men noterar att det faktiska lagförslaget kommer först efter att ny kommission har tillträtt. Sverige driver en ambitiös klimat- och miljöpolitik. Regeringen välkomnar därför ett klimatmål för EU till 2040 som skapar förutsättningar för en samhällsekonomiskt effektiv bana mot klimatneutralitet inom unionen till 2050. Det kommande målet behöver vara baserat på bästa tillgängliga vetenskap och vara i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål. Regeringen bedömer att ett EU-mål och nationellt fastställt bidrag (NDC) till Parisavtalet som ligger i linje med en ambitiös klimatpolitik ökar möjligheterna att påverka andra stora utsläppare att ställa om och därmed bidrar till att höja den globala ambitionsnivån. En global fråga kräver globala svar. Det är genom internationellt samarbete, kunskapsutbyte och frihandel som vi kan

åstadkomma en framgångsrik omställning. Regeringen konstaterar att kommissionen har analyserat flera ambitiösa målnivåer som innebär en samhällsekonomiskt effektiv bana mot klimatneutralitet 2050. Regeringen analyserar fortsatt konsekvenserna av kommissionens rekommenderade målnivå samt de alternativa nivåerna, och har således inte tagit ställning i frågan om vilken målnivå som bedöms lämplig.

Regeringen välkomnar att kommissionen har utgått från en teknikneutral ansats i sitt meddelande. Alla fossilfria kraftslag kommer att behövas för att EU ska klara omställningen. Regeringen anser att fokus i det kommande klimatramverket för att implementera 2040-målet bör riktas mot kostnadseffektiva styrmedel. Klimatomställningen behöver ske i hela EU, och ramverket bör därför utformas på ett sätt som innebär ökad konvergens mellan medlemsstater. En förutsättning för att EU ska lyckas med sina klimatmål på såväl kort som lång sikt är att en storskalig expansion av fossilfri el, innovation och cirkulär ekonomi möjliggörs. Regeringens bedömning är att fortsatt snabb omställning såväl i Sverige och EU som globalt skapar förutsättningar för stärkt industriell konkurrenskraft och främjar teknikutveckling. En ökad elektrifiering är centralt för att minska utsläppen till i princip noll i flera sektorer. För regeringen är en hållbar bioekonomi och cirkulär ekonomi avgörande element i ett effektivt klimatarbete. Det är viktigt att EU:s politik bortom 2030 utformas för att möjliggöra ett hållbart och aktivt skogsbruk. Regeringen konstaterar att såväl utsläppsminskningar som upptag av växthusgaser behövs för att nå klimatmålen.

Regeringen välkomnar vidare att avskiljning, användning och lagring av koldioxid (CCUS) lyfts fram som viktiga tekniker för att nå klimatmålen. För att skala upp teknikerna bör incitament skapas inom EU:s klimatramverk till 2040, genom att medlemsstater ges möjlighet att tillgodoräkna sig negativa utsläpp från bio-CCS och DACCS. En sådan incitamentsstruktur får inte leda till att länder som redan har kommit långt i utbyggnaden av tekniker för negativa utsläpp missgynnas.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

I december 2019 enades Europeiska rådet om målsättningen att EU ska uppnå klimatneutralitet till 2050. I mars 2020 presenterade kommissionen ett förslag till klimatlag för EU, i syfte att fastlägga det långsiktiga målet om klimatneutralitet i lag. I december 2020 enades Europeiska rådet om att skärpa EU:s klimatmål till 2030 från minst 40 procent till minst 55 procent utsläppsminskningar jämfört med 1990. I juni 2021 enades rådet och Europaparlamentet om den europeiska klimatlagen, där 2030- och 2050-målen ingick. Enligt den europeiska klimatlagen ska kommissionen senast sex månader efter den första Globala översynen av Parisavtalet, som slutfördes i

december 2023, om lämpligt föreslå ett klimatmål för 2040. 2040-klimatmålet kommer utöver att gälla för utsläppen inom unionen också att utgöra grunden för EU:s kommande nationellt fastställda bidrag (NDC) som ska kommuniceras till FN:s klimatkonvention (UNFCCC) senast 9–12 månader före COP30 10–21 november 2025.

1.2 Förslagets innehåll

I sitt meddelande rekommenderar kommissionen ett mål som innebär 90 procents nettominusning av utsläppen till 2040 jämfört med 1990. Det rekommenderade målet ligger i linje med rekommendationen från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar (ESABCC) om att EU till 2040 bör uppnå en nettominusning om 90–95 procent jämfört med 1990. Grunden för rekommendationen är att klimatförändringarna har intensifierats och att kostnaderna för dessa ökar. I meddelandet framgår att målet skulle kunna nås genom att utsläppen i EU är lägre än 850 miljoner ton (Mton) koldioxidekvivalenter 2040 och att upptag av koldioxid (industriella och naturliga) uppgår till cirka 400 Mton koldioxidekvivalenter. I kommissionens modellering i konsekvensanalysen fördelas upptagen av växthusgaser mellan cirka 75 Mton koldioxidekvivalenter i industriella upptag och cirka 317 Mton koldioxidekvivalenter i naturliga sänkor. En sådan fördelning innebär att bruttoutsläppen av växthusgaser i EU minskar med omkring 85 procent till 2040. Kommissionen lägger dock inte i nuläget fram någon rekommendation om separata mål för utsläppsminskningar respektive upptag. Den rekommenderade målnivån innebär att utsläppen inom EU minskar snabbare under perioden 2031–2040 jämfört med 2041–2050. Rekommendationen underbyggs av en konsekvensanalys där kommissionen utgår från tre alternativ:

1. En linjär minskningstakt mellan 2030 och 2040, vilket resulterar i upp till 80 procent nettominusning jämfört med 1990.
2. En nettominusning på 85–90 procent jämfört med 1990, vilket deriveras från en förlängning av nuvarande lagstiftningsakter inom Fit For 55.
3. En nettominusning på 90–95 procent jämfört med 1990.

De alternativ som kommissionen utgår från i sin analys är de som anses kompatibla med den europeiska klimatlagen för att EU ska kunna nå klimatneutralitet till 2050. Enligt kommissionen öppnar meddelandet för en politisk debatt om vägen framåt för EU och utgör ett inspel till nästkommande kommission som ansvarar för att föreslå 2040-målet i den europeiska klimatlagen. Meddelandet innehåller inga konkreta detaljer om kommande klimatramverk som ska genomföra 2040-målet.

Alternativ tre inbegriper den högsta tillämpningen av nya tekniker för klimatomställningen och den lägsta koldioxidbudgeten för EU på 16 miljarder ton koldioxidekvivalenter 2030–2050. Kommissionen menar att alternativ tre är det alternativ som minimerar den totala mängden

växthusgasutsläpp till atmosfären, och är i linje med bestämmelserna i den europeiska klimatlagen om att presentera en växthusgasbudget som inte äventyrar EU:s åtaganden under Parisavtalet. Kommissionen anför också att det är det enda alternativet som ligger i linje med rekommendationen från ESABCC. Vidare menar kommissionen att det tredje alternativet har goda förutsättningar att gå hand i hand med ekonomisk tillväxt och bidrar till förbättrad försörjningstrygghet med ett lägre beroende av import av fossil energi från omvärlden.

Kommissionen menar att investeringsbehoven för de tre alternativen är likvärdiga, men att alternativ tre kräver högre investeringar 2031–2040. Investeringsbehoven för alternativ tre beräknas därefter bli lägre än övriga två alternativ 2041–2050 vilket innebär att det tredje alternativet tidigarelägger investeringar jämfört med övriga två. Kommissionen redogör vidare för hur alternativ tre med snabbare utveckling av nya teknologier för klimatomställningen skapar förutsättningar för en stark europeisk marknad för tillverkning av ny teknik, stimulerar forskning och innovation och skapandet av en stark europeisk industriell bas. Kommissionen menar att detta skulle möjliggöra för EU att ha en ledande roll globalt i utvecklingen av tekniska lösningar för klimatomställningen och därmed dra nytta av de affärsmöjligheter som finns i utvecklandet av nollutsläppstekniker. I det första alternativet sker tillämpning av ny teknik i huvudsak 2041–2050, vilket enligt kommissionen innebär att unionen riskerar att inte nå klimatneutralitet till 2050. Kommissionen redogör också för att den rekommenderade målnivån på 90 procent nettominusning kommer att kräva ett starkare fokus på rättvis omställning och att klimatramverket efter 2030 behöver inbegripa åtgärder för att säkerställa överkomliga energipriser och tillgång till koldioxidfria lösningar. Kommissionen framhåller att omfördelningsåtgärder kommer att vara avgörande för att hantera sociala konsekvenser.

Kommissionen uppmärksammar i meddelandet behovet av en ökad elektrifiering för klimatomställningen. Kommissionen betonar i detta sammanhang att elektrifiering med ett koldioxidfritt elsystem till 2040 är den främsta drivkraften för energiomställningen. Kommissionen belyser i sitt meddelande att alla energikällor med noll och låga koldioxidutsläpp, inklusive förnybar energi, kärnkraft, energieffektivitet, CCS, CCU, kommer att behövas för att ställa om energisystemet till 2040. Kommissionen lanserar även, i samband med meddelandet, en industriallians för små modulära reaktorer (SMR). Kommissionen lyfter att 2040-målet och vägen till 2050 bör ta vara på synergier mellan klimatneutralitet, biologisk mångfald och andra miljömål. Kommissionen bedömer att alla tre målsценarier ger möjliga nyttor för luftkvalitet och ekosystem.

Utöver de tre huvudalternativen har kommissionen även tagit fram ett LIFE-scenario. Scenariot kopplas inte till någon specifik målnivå utan syftar till att beskriva effekter av förändrade beteenden och konsumtionsmönster. Scenariot bygger på att hushåll och företag utvecklar och skapar

förutsättningar för en mer hållbar livsstil och att det då sker en mer omfattande övergång till en mer cirkulär och resurseffektiv ekonomi.

2023/24:FPM48

Kommissionens modellering av de tre alternativen

Kommissionens tre alternativ utgår från att beslutade styrmedel och åtgärder från lagstiftningspaketet Fit For 55 och RePowerEU efterlevs och uppfylls till 2030. Där det finns beslut om hur relevanta styrmedel ska utvecklas även på längre sikt påverkar de utfallet även efter 2030. För transportsektorn ingår till exempel koldioxidkraven för lätta och tunga fordon och förordningen om utbyggnad av infrastruktur för alternativa drivmedel (AFIR). Nyligen beslutade mål och styrmedel i förnybartdirektivet, energieffektiviseringsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda är också med i modelleringen. Någon förlängning av förnybartmålen och energieffektiviseringsmålen är däremot inte med i modelleringen.

EU:s handelssystem (såväl ETS1 som ETS2) har modellerats med de nu beslutade linjära reduktionsfaktorerna till 2030. De nu beslutade reduktionsfaktorerna har däremot inte tillämpats efter 2030 med hänvisning till att det under 2026 ska göras en översyn av ETS-direktivet för att anpassa utsläppshandelssystemen till EU:s kommande 2040-mål.

Socioekonomiska effekter av kommissionens rekommenderade målnivå

Kommissionens konsekvensanalys presenterar ett flertal socioekonomiska effekter av de olika målalternativen.

De makroekonomiska effekter som beaktas är framför allt effekter på BNP och sysselsättning. I kommissionens konsekvensanalys är skillnaderna i BNP mellan de olika alternativen för 2040 små och vid 2050 är skillnaderna i stort uttraderade. Kommissionen bedömer vidare att skillnaderna mellan alternativen när det gäller sysselsättning är små.

Kommissionens modellering indikerar att en högre ambitionsnivå globalt innebär en högre andel av den globala handeln för EU. Vidare anger kommissionen att alternativ tre förväntas kunna öka ambitionsnivån globalt med hänvisning till att EU:s förhandlingsposition i internationella förhandlingar stärks.

Med utgångspunkt i kommissionens modellering bedöms den samhällsekonomiska nyttan över tidsperioden 2031–2050 vara störst i alternativ tre, även om detta är förknippat med osäkerheter. I denna bedömning vägs kostnader in i termer av utsläppsminskningkostnader mot nyttan i termer av minskad klimatpåverkan och minskade luftföroreningar.

Behovet av en omfattande investeringsagenda

Kommissionen betonar att det finns behov av att ta fram en europeisk strategi för finansiering under de kommande åren. Meddelandet och konsekvensanalysen lyfter bland annat att EU behöver vidta åtgärder för att attrahera mer privat kapital och kommissionen pekar ut ett antal sektorer som särskilt viktiga och där EU och dess medlemsstater behöver bidra till att skapa förutsättningar för investeringar, bland annat energiintensiva industrier och jordbruk. Kommissionen anger också att intäkter från innovationsfonden och nationella ETS-intäkter bör användas för att genomföra investeringar.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Kommissionens meddelande om klimatmål för 2040 innehåller inga konkreta detaljer om kommande klimatramverk som ska genomföra 2040-målet. Den kommande revideringen av EU:s genomförandelagstiftning för att nå 2040-klimatmålet kan kräva ändringar av svensk lagstiftning.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Genomförandet av ett 2040-klimatmål kan innebära både samhällsekonomiska och budgetära konsekvenser för såväl medlemsstater som för EU:s årsbudget. Analys av budgetära konsekvenser för EU:s årsbudget och medlemsstaternas nationella budgetar sker i samband med att kommissionen presenterar genomförandelagstiftning i nästa lagstiftningscykel.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar kommissionens meddelande och att processen för att anta ett klimatmål för 2040 nu är inledd, men noterar att det faktiska lagförslaget kommer först efter att ny kommission har tillträtt. Det är centralt för EU:s omställning att ett 2040-mål antas i god tid, för att ge företag och hushåll bästa möjliga förutsättningar att bidra och anpassa sig till omställningen.

Sverige driver en ambitiös klimat- och miljöpolitik. Regeringen välkomnar därför ett klimatmål för EU till 2040 som skapar förutsättningar för en samhällsekonomiskt effektiv bana mot klimatneutralitet inom unionen till 2050. Det kommande målet behöver vara baserat på bästa tillgängliga vetenskap och vara i linje med Parisavtalets 1,5-gradersmål. Regeringen bedömer att ett EU-mål och nationellt fastställt bidrag (NDC) till Parisavtalet som ligger i linje med en ambitiös klimatpolitik ökar möjligheterna att påverka andra stora globala utsläppare att ställa om och därmed bidrar till att höja den globala ambitionsnivån. EU är och ska fortsatt vara en central aktör för att påverka såväl utsläppen inom unionen som att driva på omvärlden. Regeringen anser att alla parter till Parisavtalet, inklusive EU, bör följa

beslutet från COP26 om femåriga tidsramar för sina NDC:er och anser vidare att EU:s klimatmål för 2040 ska möjliggöra detta. En global fråga kräver globala svar. Det är genom internationellt samarbete, kunskapsutbyte och frihandel som vi kan åstadkomma en framgångsrik omställning. EU är en central aktör såväl för att påverka utsläppen inom Unionen som att driva på omvärlden. Utan engagemang från jättar som USA, Kina, Indien och Brasilien klarar vi inte denna globala utmaning. Det är vidare positivt att kommissionen förespråkar att EU ska bidra till att mekanismer för koldioxidprissättning, såsom utsläppshandelssystem, etableras i andra länder. Regeringen anser att 2040-klimatmålet och dess indikativa utsläppsbudget för 2030–2050 inte ska äventyra EU:s åtagande under Parisavtalet. Kommissionens rekommendation ligger i linje med ESABCC:s bedömning. Regeringen konstaterar att kommissionen har analyserat flera ambitiösa målnivåer som innebär en samhällsekonomiskt effektiv bana mot klimatneutralitet 2050. Regeringen analyserar fortsatt konsekvenserna av kommissionens rekommenderade målnivå samt de alternativa nivåerna, och har således inte tagit ställning i frågan om vilken målnivå som bedöms lämplig. Regeringen konstaterar dock att kommissionens konsekvensanalys anger en del åtgärder som regeringen bedömer har lägre potential i Sverige än i andra delar av EU.

Regeringen anser att fokus i det kommande ramverket bör riktas mot kostnadseffektiva styrmedel som exempelvis handel med utsläppsrätter.

Klimatomställningen behöver ske i hela EU, varje enskilt medlemsland bör ha ansvar att nå nettonollutsläpp. Ramverket bör därför utformas på ett sätt som innebär ökad konvergens mellan medlemsstater mot 2040.

Regeringen anser att EU:s klimatmål för 2040 bör skapa förutsättningar för minskad import av fossila bränslen, vilket i sin tur ökar såväl motståndskraften mot prischocker som försörjningstryggheten, samt bidra till att stärka EU:s och Sveriges konkurrenskraft. En förutsättning för att EU ska lyckas med sina klimatmål på såväl kort som lång sikt är att en storskalig expansion av fossilfri el, innovation och cirkulär ekonomi möjliggörs.

Det nya klimatmålet för 2040 bör utformas så att det kan utgöra en drivkraft för nya jobb och tillväxt och regeringen bedömer att det är så vi enklast och mest effektivt driver på omvärlden. Klimatomställningen kan bara lyckas om den sker i en ekonomi som växer och där välståndet ökar. Legitimitet hos medborgarna är en förutsättning för omställningen. Det är därför viktigt att omställningen genomförs på ett sätt som innebär att konsekvenserna för hushåll och företag blir acceptabla.

Regeringens bedömning är att fortsatt snabb omställning såväl i Sverige och EU som globalt skapar förutsättningar för stärkt industriell konkurrenskraft och främjar teknikutveckling. Utgångspunkten för detta arbete bör fortsatt vara den strategi för långsiktig konkurrenskraft och produktivitet som lades fast under det svenska ordförandeskapet våren 2023. Det innebär bland annat att den investeringsdagordning som förutskickas av kommissionen i

huvudsak bör bestå av en mobilisering av privata investeringar, och ett fortsatt arbete med kapitalmarknadsunionen är därmed ett centralt inslag. Eventuella nya industripolitiska projekt som involverar det offentliga behöver fortsatt bedömas från fall till fall. Vidare behöver vidareutveckling av klimatmål och styrmedel följa principer om regelförenkling och tillväxtfrämjande regelverk. Här är inriktningen att lägga fast breda styrmedel och undvika alltför detaljerade regelverk. Det är även viktigt att undvika koldioxidläckage.

Mot bakgrund av Sveriges budgetrestriktiva hållning anser regeringen att de budgetära konsekvenserna av eventuella åtgärder som vidtas på EU-nivå för att främja en rättvis omställning ska begränsas, inklusive nya eller utökade fonder. Om utgiftsdrivande åtgärder på EU-budgeten skulle bli aktuella anser regeringen att dessa ska finansieras genom omprioriteringar inom den fleråriga budgetramen (MFF).

Regeringen välkomnar att kommissionen har utgått från en teknikneutral ansats i sitt meddelande. Alla fossilfria kraftslag kommer att behövas för att EU ska klara omställningen. Teknikutveckling och en massivt ökad användning av klimatneutral el är en förutsättning för omställningen i Sverige och i alla andra länder. Regeringen ser positivt på kommissionens initiativ om att påskynda utbyggnaden av små modulära reaktorer (SMR) och välkomnar i sammanhanget initiativet om en industriallians för SMR. Det kommande ramverket behöver vara utformat på ett sätt som säkerställer att klimatmålet nås med minskad regelbörda och detaljreglering för hur utsläppsreduktionen ska uppnås i energipolitiken. EU:s miljölagstiftning är viktig för miljöskyddet och för att konkurrensvillkoren inom EU ska vara lika men kan påverka möjligheten till investeringar som krävs för att klara delar av den gröna omställningen. Kommande EU-lagstiftning på miljöområdet bör, utöver kärnsyftena med förslagen, ta hänsyn till industrins behov för att kunna genomföra klimatomställningen samt EU:s konkurrenskraft och beredskapsförmåga. Det kommande klimatramverket behöver därför utgå från målet att minska regelbördan och de administrativa kostnaderna för företag. Regeringen stödjer det pågående arbetet med göra en översyn (REFIT) av EU-lagstiftningen i syfte att reducera regelbördan, och anser att relevant lagstiftning inom energi- och miljöområdet samlat ska ses över för att säkra ett effektivt och konkurrenskraftigt genomförande av klimatramverket.

Regeringen ser även positivt på att kommissionen framhåller att en ökad elektrifiering är en nyckelfaktor för klimatomställningen. En ökad elektrifiering är centralt för att minska utsläppen till i princip noll i flera sektorer, bland annat transportsektorn. Vägtransporterna ska ställas om, i huvudsak genom elektrifiering.

För regeringen är en hållbar bioekonomi och cirkulär ekonomi avgörande element i ett effektivt klimatarbete. Det är positivt att kommissionen i sitt

meddelande uppmärksammar betydelsen av detta och regeringen kommer i det fortsatta arbetet att särskilt bevaka förutsättningarna för ett hållbart, aktivt och konkurrenskraftigt skogsbruk. Regeringen anser i det sammanhanget att befintliga åtaganden innebär ett oproportionerligt beting för Sverige i LULUCF-sektorn och kommer i det kommande arbetet och inom ramen för 2040-ramverket att verka för att en bättre balans uppnås. EU:s politik bortom 2030 bör även skapa förutsättning för en långsiktigt ökad och hållbar produktion av livsmedel, fossilfria material och bioenergi från jord- och skogsbruket, och bör inte leda till läckage, ineffektiva åtgärder eller snedvriden konkurrens. Regeringen bedömer att ett aktivt skogsbruk med hög tillväxt och användning av produkter från förnybar råvara ger högsta långsiktiga klimatnytta. Regeringen välkomnar även kopplingen som görs mellan mål för klimatarbetet och för biologisk mångfald. Regeringen konstaterar att såväl utsläppsminskningar som upptag av växthusgaser behövs för att nå EU:s klimatmål.

Regeringen välkomnar att avskiljning, användning och lagring av koldioxid (CCUS) lyfts fram som viktiga tekniker för att nå klimatmålen. För att skala upp teknikerna bör incitament skapas inom EU:s klimatramverk till 2040, genom att medlemsstater ges möjlighet att tillgodoräkna sig negativa utsläpp från bio-CCS och DACCS. En sådan incitamentsstruktur får inte leda till att länder som redan har kommit långt i utbyggnaden av tekniker för negativa utsläpp missgynnas. I detta sammanhang välkomnas kommissionens meddelande om industriell koldioxidförvaltning (COM(2024) 62) som identifierar åtgärder för CCUS. Regeringen menar också att bio-CCS som sker fram till 2030 bör kunna tillgodoräknas inom EU:s klimatramverk.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Meddelandet har remitterats den 28 februari 2024 och remissinstansernas ståndpunkter är ännu inte kända.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Eftersom meddelandet inte är en lagstiftningsakt är rubriken inte tillämplig.

Eftersom meddelandet inte är en lagstiftningsakt är rubriken inte tillämplig.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Meddelandet följs av diskussioner mellan medlemsstaterna och i Europaparlamentet. Det belgiska EU-ordförandeskapet har aviserat en diskussion på ministernivå på miljørådet i mars och juni. Det blir sedan upp till den nya kommissionen som tillträder efter valet till Europaparlamentet att föreslå ändringar i den europeiska klimatlagen. Därefter inleds den formella lagstiftningsprocessen. Beslutet om klimatmål till 2040 är av övergripande politiska intresse och det är därför troligt att Europeiska rådet väljer att ta upp frågan med stats- och regeringscheferna. EU:s nya NDC under Parisavtalet, som kommer att bygga på 2040-klimatmålet, ska lämnas in senast 9–12 månader före COP30 10–21 november 2025.

4.2 Fackuttryck/termer

Bio-CCS – Avskiljning och lagring av koldioxid med biogent ursprung.

DACCS – Avskiljning och lagring av koldioxid som tagits direkt ur atmosfären.

ESABCC – Det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar.

LULUCF – Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.

REFIT – Kommissionens program för lagstiftnings ändamålsenlighet och resultat.